

จดหมายเปิดผนึก จาก "ลุงรัชชัยย์" ถึงเด็ก ๆ ทุกคน

นำเสนอเมื่อ : 24 ส.ค. 2563

ลุงรัชชัยย์ : ดร.รัชชัยย์ ศรสุวรรณ นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย (ส.บ.ม.ท.) ได้มีจดหมายเปิดผนึก ถึง เด็ก ๆ ทุกคน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

จดหมายเปิดผนึก ถึงเด็ก ๆ ทุกคน

ถึง เด็ก ๆ ทุกคนครับ

ลุงอ่านข่าวที่เด็ก ๆ พูดว่า “ไอ้ครูบ้าอำนาจ ครูไม่ใช่พ่อแม่คนที่ 2 ทุกคนมีพ่อแม่คนเดียว” อ่านข่าวนี้อ่านแล้วรู้สึกเหมือนมีอะไรมาจุกที่คอเพราะลุงเคยเป็นครูมาก่อน แต่ก็นึกในใจว่าโชคดีที่ลุงเกษียณอายุราชการแล้วไม่ต้องมาเครียดกับบรรยากาศแบบนี้เมื่อไปโรงเรียน ลุงขออนุญาตเป็นตัวแทน ผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยอยากจะทำบอกและถามเด็ก ๆ ว่า

1. ต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู วางตัวแบบไหนครับ ลองบอกมานะครับ

1.1 เป็นเพียง Tutor (ผู้สอน) เมื่อถึงเวลาก็เข้าสอน ตั้งใจสอนเต็มที่

ใครจะเข้าเรียนหรือไม่เขาเรียนก็ไม่ไปยุ่ง ใครจะแต่งตัวอย่างไรก็ไม่ต้องสนใจ

ใครจะทุกข์จะโศกหรือมีปัญหาครอบครัวอย่างไร มีกินมีใช้เพียงพอหรือไม่ก็ไม่สนใจไม่ก้าวก้าว

ทุกคนต้องแก้ปัญหาชีวิตของตนเองด้วยตนเอง ถึงเวลาก็ต้องมาสอบและต้องทำข้อสอบให้ผ่าน

ถ้าสอบตกก็มาสอบซ่อมกัน

ถ้าสอบซ่อมไม่ผ่านก็ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในช่วงปิดภาคเรียนหรือไม่ก็มาเรียนซ้ำวิชากับนักเรียนรุ่นน้อง

ใครจะสอบได้สอบตกก็เป็นไปตามความสามารถ

ความรักความเมตตาที่จะมีให้ก็เป็นไปตามมาตรฐานของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเท่านั้น

ไม่ทำมากไปกว่าบรรดาทีวีเตอร์ทั้งหลายในสถาบันกวดวิชาต่างๆ “ผู้สอน” จะวางอุเบกขาในทุกๆ เรื่อง

จะทำหน้าที่ดีที่ตัวเองได้ที่สุด จะรีบมาทำงานตั้งแต่ 08.00 น.

และจะรีบกลับไปดูแลลูกและครอบครัวทันทีเมื่อถึงเวลา 16.00 น

จะไม่มีเวลาที่จะดูแลนักเรียนคนใดเป็นพิเศษเพราะครอบครัวสำคัญกว่าและการปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้นๆ เสร็จสิ้นแล้ว

การไหว้การสวัสดีก็จะไม่มีเป็นเรื่องของวัฒนธรรมที่ดีในฐานะเด็กสวัสดีผู้ใหญ่

ไม่ใช่ในฐานะผู้มีพระคุณต่อกัน หรือไม่ให้ไหว้ไม่สวัสดีก็ได้ จะเสนอให้ยกเลิกประเพณีไหว้ครู

ไม่ต้องมีการทำเวรความสะอาด ไม่ต้องทองศัพท ไม่มีการบ้าน

จะเสนอให้ยกเลิกคณะครุศาสตร์ทุกสถาบันเพราะไม่จำเป็นต้องให้มีการปลูกฝังให้คนที่ทำหน้าที่เป็น “ผู้สอน”

รักและห่วงใยนักเรียน อีกต่อไป ที่สำคัญคือ

เด็ก ๆ ต้องไปทำความเข้าใจให้พ่อแม่และผู้ปกครองให้ความยินยอมที่จะเป็นไปตามข้อตกลงข้อนี้ด้วยนะครับ

1.2 เป็น Teacher (ครู) คือ เป็นครูด้วยจิตวิญญาณที่มีความรัก ความเมตตา

ความห่วงใยต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกของตัวเอง เมื่อนักเรียนไม่มีกิน ก็แบ่งปันช่วยเหลือให้ เมื่อเจ็บไข้

ก็พาไป สงหาหมอ เมื่อมีทุกข์ก็จะ ไม่รีรอ กุ๊กกูดหาหนทางให้ คลี่คลายไป

ศีลธรรมจรรยา ก็ต้องสร้าง หาหนทางให้มี ชีวิตใหม่ เป็นชีวิตที่ดีใน วัฒนธรรมไทย ปลูกฝังให้ รับผิดชอบ ต่อทุกการ

ถ้าต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู เป็นไปตามข้อ 1.2 เด็ก ๆ ต้องให้ความรักและเคารพ “ครู” ด้วยใจ

ถึงจะทำตามข้อ 1.2 ได้ ประเด็นนี้เป็นเงื่อนไขที่สำคัญ! ถ้าทำไม่ได้ก็ต้องเลือก ข้อ 1.1

“ครู” ไม่เคยหยิ่งทะนงว่าตนเองมีความสำคัญมากกว่าคนวิชาชีพอื่น แต่ “ครู” ภาคภูมิใจและดีใจที่เห็นลูกศิษย์ประสบความสำเร็จ

2. ลุงเชื่อว่า สิ่งที่เด็กๆต้องการให้เปลี่ยนแปลงคือ ให้จัดการอย่างเด็ดขาดกับ “ครูไม่ดี” หรือผู้ที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็น Teacher ก็เป็นเรื่องที่ผู้มีอำนาจต้องเร่งรีบจัดการอย่างเด็ดขาด และอยากให้เด็กๆเขาใจเพิ่มเติมว่า “ครูไม่ดี” แบบนั้นเป็นเพียงส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับ ครู จำนวน 700,000 คน

3. ลุงเป็นคนหนึ่งที่ได้รับความรู้ ได้รับความรัก ได้รับความสะดวกสบาย ได้รับไม่เรียกว่าหวิดลงที่กินของลุงจนทำให้ลุงหวาดเกรงไม่กล้ากระทำผิด ไม่กล้าละเลยต่อสิ่งที่ถูกต้อง ไม่กล้าขาดความรับผิดชอบ แต่ลุงก็ไม่เคยโกรธคุณครูเหล่านั้น เพราะพระคุณของครูจึงทำให้ลุงมีโอกาสดีๆในทุกวันนี้ แต่ลุงก็ไม่ได้หมายความว่า จะเรียกร้องให้ระบบการลงโทษด้วยการเขียนตีกลับมาอีกนะครับ อย่างไรก็ตามลุงเข้าใจนะครับว่าโลกในอนาคตคืออนาคตของเด็กๆ ดังนั้นต้องให้เด็กๆมีส่วนร่วมคิดด้วย ขอเสนอแนะของเด็กๆ นั้น ลุง รับฟังทุกประเด็นขอเพียง เป็นข้อเสนอแนะที่สุภาพและมีเหตุผล เท่านั้น นะครับ

ปรารถนาดีต่ออนาคตของชาติเสมอ

ลุงรัชชัยย์ ศรสวรรณ

นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย

21 สิงหาคม 2563